

1908

2008

100 let telesne kulture v Trnovem

Včeraj, danes, ... Trnovo

Športno društvo Trnovo,
Ljubljana, Zihherlova 40

100 let telesne kulture v Trnovem

Avtorji:

Ciril Stanič, Jože Mešl, Marjan Sušnik, Ciril Hočevar in Aleš Peršin
Ljubljana, 22. maj 2008

Celotna brošura in brošure izdane ob 70 in 85 letnici društva,
so dosegljive na spletnem naslovu Športnega društva Trnovo:

<http://www.sportnodrustvotrnovo.si/>

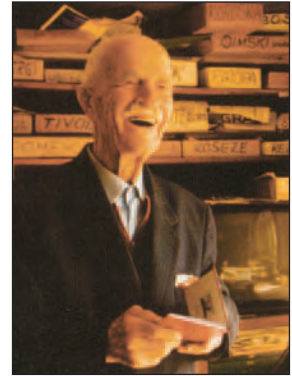

UVOD

Športno društvo Trnovo je 29. marca letos praznovalo svojo 100 letnico, ko je bilo pred 100 leti ustanovljeno Sokolsko društvo Ljubljana II, ki je njegov predhodnik.

Svojo dejavnost je v teh letih pretežno posvetilo splošni telesni vzgoji svojih članov in usmerjalo svoje aktivnosti v življenje v zdravem športnem duhu na širšem področju južnega dela Ljubljane. Leta 1940 je bilo pretežno s prostovoljnimi delom članov, zgrajen obstoječi telovadni dom, ki se imenuje dom Cirila Staniča in še vedno služi svojemu namenu, kot center splošne telesne vzgoje v tem delu Ljubljane.

Telovadni dom Cirila Staniča in športno društvo Trnovo je v svoji bogati zgodovini omogočil športno dejavnost različnim športnikom v različnih športnih panogah: gimnastiki, košarki, odbojki, namiznemu tenisu, strelcem, balinarjem, itd. ter dijakom številnih srednjih šol, ki same niso imele lastne telovadnice.

V svojem športnem delovanju je dosegalo društvo s svojimi člani in ekipami tudi zavidljive rezultate predvsem na področju gimnastike in košarke. Njegovi gimnastični člani so bili državni reprezentanti in uspešni športniki, kot so Milan Kunčič, Lojze Kolman, Enis Hodžič in Aljaž Pegan.

V svojem športnem delovanju je dosegalo društvo s svojimi člani in ekipami tudi zavidljive rezultate predvsem na področju gimnastike in košarke. Njegovi gimnastični člani so bili državni reprezentanti in uspešni športniki, kot so Milan Kunčič, Lojze Kolman, Enis Hodžič in Aljaž Pegan.

V košarki je moštvo Trnovega dolgo uspešno tekmovalo v slovenski košarkarski ligi in imelo v najboljših letih 7 moštvenih ekip, tako mladinskih kot članskih ter moških in ženskih. Še uspešnejši razvoj košarke je društvu preprečil prehod košarke v dvorane, ker društvu, kljub stalnim prizadevanjem ni uspelo zgraditi ustrezne športne dvorane.

Za uspešno delovanje in razvoj društva je pomembna visoka pripadnost članov društvu, športni duh in predano prostovoljno delo vseh, tako vadiateljev in trenerjev, kot članov uprav društva, ki ga je to društvo vedno izkazovalo v veliki meri in zato doseglo svoje uspehe in to častitljivo obletnico. Ta kratek zgodovinski opis »življenja« društva posvečamo vsem preteklim in sedanjim članom društva.

KRATEK ZGODOVINSKI OPIS NASTANKA DANAŠNJEGA DRUŠTVA

Predhodnik današnjega Športnega društvo Trnovo je bilo Sokolsko društvo Ljubljana II v Trnovem. Društvo je bilo ustanovljeno na občnem zboru v gostilni »Steiner« na Opekarski cesti dne 29. marca 1908. Območje društva je segalo od Trga svobode do Malega grabna in Rakovnika.

Za časa Avstro-Ogrske so člani društva vadili v šoli na Grabnu (sedanja Zoisova cesta), na Prulah, v Narodnem domu in v gostilni Novak na Tržaški cesti. Med I. svetovno vojno, točneje od julija 1914 do novembra 1918, je Avstrija delovanje društva zatrla.

Že leta 1910 so člani izvolili gradbeni odbor za zidavo lastnega doma, ki v drugačni zasedbi deluje še danes. Odbor se je leta 1911 začel zanimati za nepozidane površine na Prulah, med Janežičevo, Prijateljovo ulico in Privozom. Tu je društvo leta 1923 tudi kupilo zemljišče, ki so ga člani društva opremili z igrišči, garderobami, skladišči in sanitarijami. To letno telovadišče so člani društva uporabljali v poletnem obdobju. V razdobju od leta 1920 do 1940, ko se je društvo preselilo v lastni telovadni dom v Trnovem, so člani redno telovadili tudi v telovadnici realne gimnazije v Vegovi ulici.

Zaradi premajhne površine za svoje aktivnosti na Prulah je leta 1933 društvo prosilo Mesto Ljubljana, da mu odstopi v uporabo staro dragonarsko jahalnico v Trnovem, skupaj z zunanjim jahališčem in kovačnico, oziroma da se društvu te nepremičnine predajo v trajno last za gradnjo doma in letnega telovadišča. 1. oktobra 1934 je Ljubljanska mestna občina z darilno pogodbo podarila društvu zaprosene objekte in jahališče, s pogojem, da v 10 letih podre kovačnico z jahalnico in zgradi nov telovadni dom.

Člani društva so z rušenjem jahalnice pohiteli in že junija 1937. leta je bilo odprto javno letno telovadišče. V letih od 1935 do 1937 je bila okoli letnega telovadišča zgrajena betonska ograda, ki še sedaj stoji na meji proti sosedu Peršinu in proti stanovanjskemu objektu, ki je nastal iz stare dragonarske vojašnice.

Septembra leta 1937 so člani društva s prostovoljnim delom začeli graditi telovadni dom. Veliko telovadnico s stranskimi prostori je društvo odprlo 9. novembra 1940. Pri graditvi doma ne moremo mimo Cirila Staniča, ki deloval v društvu od leta 1919 in imel kot stavbenik največ zaslug za izgradnjo današnjega doma. Po njegovi smrti smo ga njemu in vsem starejšim članom v čast poimenovali v Telovadni dom Cirila Staniča.

Po italijanski okupaciji so okupacijske oblasti julija 1941 društvo razpusile, kar je trajalo vse do osvoboditve 9. maja 1945. Med okupacijo je dom služil kot popravljavnica vojaških tovornih vozil. Letno telovadišče pa je bilo spremenjeno v skladišče drv in premoga za potrebe Ljubljane, tako da so na njem zrastle razne barake. Ob bombardiranju Ljubljane marca 1945 je bilo telovadišče popolnoma uničeno. Takrat beležimo tudi sedem smrtnih žrtev.

Z obnovo doma in letnega telovadišča so člani društva pričeli takoj po osvoboditvi, točneje 9. junija 1945, ko so se vsa telesnokulturna društva združila v enotno republiško zvezo, imenovano Zveza fizikturnih društev Slovenije. Na podlagi zakona o prenosu imovine telesnokulturnih društev na navedeno zvezo so telovadni dom odvzeli društvu, zemljišče, na katerem je stal dom ter letno telovadišče, pa so kasneje nadonalizirali.

Poleg tega je spomladi leta 1947 takratna republiška vlada sklenila, naj društvo prekine z delom ter da naj telovadni dom in letno telovadišče preideda v uporabo novo ustanovljenega podjetja »Triglav film«, za potrebe filmskega studija. Tako so v domu društva nastali prvi povojni slovenski filmi (Slavica; delno Kekec). Triglav film je na letnem

telovadišču zgradil dva zidana objekta ter več vojaških barak in nekaj lesenih barak, tako da je bilo letno telovadišče povsem uničeno. V tem razdobju so člani društva sedem let gostovali pri Partizanu Vič in v Narodnem domu.

Po občnem zboru društva, ki je bil 17. junija 1953 v dvorani na Karunovi ulici, se je dejavnost društva obnovila pod imenom Društvo za telesno vzgojo Partizan Ljubljana Trnovo. Prizadevanja članov društva in spoznanje takratnih oblasti, da so z odvzemom telovadnega doma povsem omrtvili telesnovzgojno dejavnost na tem področju, so obrodila sadove in društvo je v začetku leta 1954 dobilo v uporabo malo telovadnico v II.nadstropju. Tekom tega leta je vztrajni upravi društva na čelu z Cirilom Velepichem uspelo dobiti v uporabo še veliko in letno telovadnico ter ostale prostore, Triglav Film je obdržal 4 prostore v pritličju, prilastil pa si je tudi južni del zemljišča na letnem telovadišču, ki ga je sicer imel v dolgoročnem 50. letnem najemu. To zemljišče so kasneje prodali podjetju Igo.

Prizadevanja za povrnitev prostorov v objektu in zemljišča na letnem telovadišču so trajala do leta 1962, ko je društvo končno ponovno razpolagalo s telovadnim domom v celoti. Prizadevanja za povrnitev zemljišča so tekla še naprej in še do danes niso v celoti končana.

Triglav Film, ki se je medtem preimenoval v Film servis je šel koncem šestdesetih let v stečaj. Ker licitacija o prodaji nepremičnin v okviru stečaja ni uspela, je nepremičnine izven natečaja kupilo gradbeno podjetje Tehnograd. Ko je šel v stečaj še Tehnograd, je nepremičnine, ki so bile nekdanj last društva, izven natečaja kupilo podjetje Igo. Ob sklenitvi pogodbe sta se stečajni upravitelj in Igo dogovorila, da Igo izroči društvu zidan objekt, v katerem je stanovalo 12 družin, skupaj z delom zemljišča, na katerem je društvo kasneje zgradilo rokometno in nato asfaltirano teniško igrišče. Kljub tako sklenjeni pogodbi in odmeri zemljišča na licu mesta, Igo še do danes, kljub številnim urgencam in intervencijam, ni izvršil prepisa v zemljiški knjigi, čeprav je breme upravljanja objekta naseljenega z 12 družinami vsa ta leta nosilo društvo.

Prizadevanja društva za povrnitev njegovih nekdanjih nepremičnin so bila vseskozi živa. Tako je v letu 1986 društvo uspelo od podjetja Igo odkupiti del zemljišča na južnem delu letnega telovadišča, skupaj z leseno lopo, ki jo je društvo po demontaži podarilo

Veslaškemu klubu Špica. Na tem delu zemljišča je društvo v letu 1986 s svojimi sredstvi, predvsem pa s prostovoljnimi delom in prispevki zgradilo dve teniški igrišči. S tem se je dejavnost in ponudba društva razširila tudi na tenis. Ustanovljena je bila teniška sekcija, ki je sedaj precej številna in aktivna.

V letu 1990 je društvo z delom lastnih sredstev in s sredstvi, ki jih je dobilo od Mesta Ljubljane, uspelo odkupiti od podjetja Igo še preostalo zemljišče. Tako je društvo končno pridobilo nazaj v last in posest, čeprav proti plačilu, zemljišče, ki je bilo nekdanje njegovo, oziroma ga je imelo v dolgoročnem najemu.

Na novo pridobljenem, točneje vrnjenem zemljišču, je društvo najprej uredilo asfaltno ploščad, ki se je spojila z asfaltiranim teniškim igriščem, kjer se je začel igrati tudi rekreativni tenis. Leta 1986 sta bili s prostovoljnimi delom zgrajeni dve zunanji teniški igrišči in leta 1998 še dva pokrita teniška igrišča. Žal se je zaradi določenih napačnih odločitev prejšnje uprave izgubilo del zemljišč, vendar se z odličnim sodelovanjem s Športno unijo Slovenije načrtuje izgradnja novih sodobnih objektov, ki bodo omogočili še boljše možnosti za razvoj športne rekreacije in vrhunškega športa v našem športnem društvu.

Opomba avtorjev

Ta kratek prerez zgodovine društva temelji na kroniki, ki jo je ob 70. letnici društva napisal dolgoletni član društva pokojni Stanko Terček, eden najbolj aktivnih članov društva na telesnokulturnem in organizacijskem področju. V tej kroniki so opisane tudi športne aktivnosti društva, športni uspehi in nasploh dejavnost društva, česar v tem kratkem orisu nismo podajali. Kronika, ki jo je napisal g. Stanko Trček je v celoti objavljena na spletni strani društva: <http://www.sportnodrustvotrnovo.si/>

USPEHI MOŠKE GIMNASTIČNE SEKCIJE DRUŠTVA V ZADNJIH 35 LETIH

KUNČIČ, KOLMAN, PEGAN - TRNOVSKA IMENA SLOVENSKE GIMNASTIKE

Avtorji pa seveda nismo mogli prezreti športnih uspehov društva v zadnjih 35 letih, za katere je zaslužna moška gimnastična sekcija, ki jo vodi njen dolgoletni trener in ustvarjalec Jože Mešl.

Gimnastična tradicija ŠD Trnovo sega v leto 1963, ko je danes profesionalni trener JOŽE MEŠL zbral okoli sebe skupino mladih fantov in jih navdušil za resnejšo vadbo v športni gimnastici. Z leti se je velika telovadnica predelila in v enem delu postala pravi »gimnastični laboratorij«. Mnogi tuji obiskovalci gimnastične dvorane so se čudili, kako je mogoče tako majhen prostor opremiti tako funkcionalno, da omogoča tako visoke vrhunske rezultate, kakor nastajajo v naši gimnastični dvorani.

Pečat gimnastični zgodovini ŠD Trnovo dajejo imena KUNČIČ - KOLMAN - PEGAN.

Imena treh telovadnih generacij, ki so slovensko gimnastiko po veliki praznini, ki je nastala po dobi Miroslava Cerarja v sedemdesetih letih, vrnili v sam svetovni vrh.

KUNČIČ MILAN

Večkratni državni prvak in kapetan državne reprezentance na številnih balkanskih prvenstvih, sredozemskih igrah in evropskih prvenstvih. Nosilec bronaste medalje na konju z ročaji na balkanskem prvenstvu 1979 in leta 1982 na bradlji je vztrajal na tekmovalnem odru toliko časa, da je mlademu in obetavnemu LOJZETU KOLMANU tlakoval pot k vrhu.

LOJZE KOLMAN

Nadarjeni Lojze je stopal po stopnicah uspehov od leta 1979 dalje, ko skoraj ni bilo tekmovanja, na katerem ni osvojil medalje. Prva medalja iz zbirke uradnih mednarodnih tekmovanj, ki tudi sicer največ veljajo, je bila bronasta medalja na krogih na mladinskem balkanskem prvenstvu 1981. leta v Beogradu. Premalo je prostora, da bi naštevali vse uspehe, ki jih je dosegal dolga leta najboljši slovenski telovadec, pa vendar naštejmo nekaj najpomembnejših:

- Leta 1984 je osvojil srebrno medaljo na drogu na svetovnem šolskem prvenstvu v Firencah.
- Leta 1985 je kot mladinec osvojil odlično 18. mesto na drogu na evropskem prvenstvu in bil član reprezentance za svetovno prvenstvo v Montrealu.
- Na GRAND PRIX turnirju je osvojil med svetovnimi gimnastičnimi asi srebrno medaljo na drogu.
- V tekmovanjih Evropskega pokala je leta 1986 osvojil 8 medalj, od tega 5 na drogu.
- Številne uspehe pa je kronal z bronasto medaljo na drogu na **EVROPSKEM PRVENSTVU LETA 1990 V LUZANI**.
- Na zadnjem svetovnem prvenstvu v Parizu je med 90 najboljšimi telovadci sveta osvojil 15. mesto na drogu in 10. mesto na bradlji.
- Tekmovalno kariero pa je zaključil s priznanjem **MEDNARODNE GIMNASTIČNE ZVEZE - F.J.G.**, ki je uvrstila element, ki ga je kot edini na svetu tudi uspešno izvedel v Parizu pod imenom **KOLMAN** v Pravilnik o moški športni gimnastiki.

ALJAŽ PEGAN

Sedaj 34 - letni tekmovalec, ki je združil talent s pridnostjo in se v sam svetovni gimnastični vrh povzpел z rizkantnimi in elegantnimi vajami na vseh orodjih.

Svetovna gimnastična revija »WORLD GYMNASTICS« je element na drogu, ki ga je izvedel na svetovnem prvenstvu v Birminghamu zapisala: **»S skoraj popolno tehnično izvedbo novega super elementa je mladi Slovenec ALJAŽ PEGAN navdušil gimnastični svet.«** Tako je naš član, najboljši slovenski telovadec, poskrbel, da bo v Pravidniku za moško gimnastiko že drugo slovensko ime ob imenovanju originalnih elementov.

Najpomembnejši uspehi Aljaža Pegana:

- **EP 2008: 3. mesto v Luzani**
- SP 2007: 2. mesto v Stuttgartu
- EP 2007: 2. mesto v Amsterdamu
- SP 2006: 2. mesto v Århusu
- SP 2005: 1. mesto v Melbournu
- EP 2004: 1. mesto v Ljubljani
- SP 2002: 2. mesto v Debrecenu
- EP 2000: 3. mesto v Bremnu
- EP 1994: 1. mesto v Pragi
- **Aljaž Pegan je bil leta 2002 izbran za športnika leta Slovenije.**

Aljaž Pegan je poleg izjemnih zgornjih rezultatov 22-krat zmagal na tekmah za svetovni pokal. Na olimpijskih igrah zaradi pravil Mednarodne gimnastične zveze, ki ne dopuščajo nastopa le tekmovalcem, ki nastopajo na posameznih orodjih, ni sodeloval in tudi letos, kljub ogromni podpori svetovne gimnastične javnosti, saj je zbral preko 45.000 glasov podpore, ni dobil povabila Svetovne gimnastične zveze in ne bo sodeloval na olimpijskih igrah na Kitajskem. Kljub temu ostaja Aljaž Pegan eden najuspešnejših slovenskih telovadcev, na kar smo vsi člani društva zelo ponosni.

---

* * *

Premalo je prostora, da bi našteali številne uspehe telovadcev, članov našega društva, ki še danes polnijo vrste državne reprezentance in osvajajo naslove državnih prvakov na posameznih orodjih. To so: ALEŠ JANEŽIČ, ROMAN VEBLE, BOŠTJAN KAMIN, DEJAN JOVANOVIČ in DEJAN LOČNIKAR. Slednja dva sta ob Aljažu Peganu na zadnjem nastopu reprezentance na Sredozemskih igrah v Nimes-u, Francija osvojila odlično 3. mesto ekipe Slovenije.

Slovenski vrh gimnastike iz Trnovega ob odličnem trenerju Jožetu Mešlu in veliki podpori društva niza uspehe tudi v mlajših kategorijah. Številni mladi telovadci imajo vzpodbudo v svojih predhodnikih, zato ni dvoma, da se bo tradicija kvalitete v tem športu v tej sredini še nadaljevala.

**SPONZORJI PRIREDITVE
OB 100 LETNICI ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRNOVO**

..... Športna unija Slovenije .....

..... Trnovski projekt .....

..... Deželna banka .....

..... KD Group .....

..... BTC .....

..... Istrabenz Gorenje .....

..... Mobitel .....

..... Tuš Telekom .....

..... Simobil .....

..... Svečarstvo Jurkovič .....

..... Flama, Mengeš .....

..... Amal .....

..... Linkpro .....

ŠPORTNO DRUŠTVO TRNOVO

---

100 LET